

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **K. D., DIČ: X**
sídlem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem
sídlem Kostelní náměstí 23/1, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2020, č.j. 22593/20/5300-22443-701226,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2020, č.j. 22593/20/5300-22443-701226, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 11. 6. 2018, č.j. 1630855/18/2503-50522-506832, č.j. 1630924/18/2503-50522-506832, č.j. 1631021/18/2503-50522-506832, č.j. 1631090/18/2503-
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

50522-506832, č.j. 1631256/18/2503-50522-506832, č.j. 1631380/18/2503-50522-506832, č.j. 1631450/18/2503-50522-506832, č.j. 1631511/18/2503-50522-506832, č.j. 1632846/18/2503-50522-506832, kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a penále z doměřené daně za zdaňovací období 2. čtvrtletí roku 2014 až 2. čtvrtletí roku 2016. Žalobce se současně domáhal přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo dne 12. 6. 2020 doručeno zmocněnkyni žalobce, která ovšem nebyla zplnomocněna pro zastupování před žalovaným. V odvolacím řízení proti dodatečným platebním výměrům byl žalobce na základě plné moci ze dne 25. 6. 2018 zastoupen stejnou osobou, jako je nyní zastoupen v řízení před soudem (JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem). Podle plné moci byl JUDr. Ing. Nedvěd zmocněn k zastupování před Finančním úřadem pro Ústecký kraj a Odvolacím finančním ředitelstvím ve věcech odvolání proti rozhodnutím uvedeným v plné moci.
3. Žalovaný tuto plnou moc neakceptoval a v odvolacím řízení jednal se zmocněnkyní D. D. M., dle plné moci ze dne 2. 5. 2019, udělenou pro Finanční úřad Ústeckého kraje, územní pracoviště v Děčíně. Žalovaný místo aby seznámil se zjištěnými skutečnostmi a výzvou k vyjádření zmocněnce JUDr. Ing. Nedvěda, seznámil zmocněnkyni paní D. M., která nebyla zmocněna jednat před žalovaným v této věci. Konkrétně se jedná o písemnost žalovaného ze dne 12. 5. 2020, č. j. 18078/20/5300/-22443-701226. Žalobou napadené rozhodnutí pak žalovaný nedoručil zvolenému zmocněnci oprávněnému jednat před žalovaným, ale osobě, která nebyla zmocněna před ním jednat. Na podporu výkladu plných mocí a respektu k autonomii vůle zmocnitele odkázal žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 76/2013-37 a č. j. 6 Afs 8/2017-48.
4. Žalobce udělil plnou moc paní D. M. k zastupování před konkrétním správcem daně prvního stupně, a to Finančním úřadem Ústeckého kraje, Územní pracoviště v Děčíně, tedy pouze na řízení před tímto správcem. Žalobci tak bylo odebráno právo, aby se zvolený zmocněnec v odvolacím řízení kvalifikovaně vyjádřil ke zjištění žalovaného a navrhl doplnění dokazování. Žalovaný tak porušil § 5 odst. 1, § 27, § 28 a § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“).

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný uvedl, že v řízení bylo doručováno správně. Žalobce udělil paní D. M. generální plnou moc ke všem úkonům a postupům pro Finanční úřad Ústí nad Labem, územní pracoviště v Děčíně. Takto vymezená plná moc se vztahuje na všechna daňová řízení zahájená u daného územního pracoviště finančního úřadu, a to včetně řízení odvolacích, jak plyne z § 27 odst. 3 daňového řádu. S ohledem na znění § 29 odst. 1 daňového řádu tato plná moc ze dne 2. 5. 2019 udělená paní D. M. nahradila předchozí plnou moc udělenou JUDr. Ing. Nedvědovi. Žalovaný zdůraznil, že plná moc udělená paní D. M. byla udělena ke všem úkonům a postupům, a nikoliv k řízení. Postupy a úkony jsou přitom širšími pojmy než pojem řízení, které lze rozlišovat na řízení nalézací, vyměřovací, doměřovací a odvolací.
6. Pokud by chtěl žalobce omezit zastupování paní D. M. pouze na řízení před určitým správcem daně, musel by projeviti svoji vůli a plnou moc náležitým způsobem formulovat, jak to učinil v plné moci ze dne 25. 6. 2018 udělené JUDr. Ing. Nedvědovi, která se vztahuje pouze ke konkrétním řízením. Přijetí výkladu žalobce by vedlo k absurdním závěrům a situacím. Znamenalo by to, že paní D. M. by byla oprávněna k podání odvolání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

u správce daně, ale nebyla by oprávněna k zastupování v odvolacím řízení. Na závěrech v této věci pak nic nemění ani žalobcem odkazovaná judikatura Nejvyššího správního soudu. Námitky žalobce ohledně doručování považoval žalovaný zároveň za účelové, neboť žalobce ani rámcově neuvedl, jaké důkazy by chtěl případně navrhnout nebo jaká tvrzení žalovaného považuje za chybná či rozporná.

Ústní jednání

7. Při jednání soudu právní zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na žalobu a dále argumentoval rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Afs 8/2017, který se podrobně zabýval výkladem § 27 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný však aplikoval uvedené ustanovení v rozporu s tímto výkladem Nejvyššího správního soudu. Žalobce se nemohl ve věci vyjadřovat a ani doplňovat svá tvrzení a navrhnout důkazy. Vedený proces tak byl nezákonný a nespravedlivý, neboť bylo sice žalobci uloženo se ve věci vyjádřit a navrhnout důkazy, avšak tato výzva mu nebyla řádně doručena. K dotazu soudu, jaká tvrzení či důkazy by žalobce uváděl, kdyby byl řádně seznámen se zjištěnými skutečnostmi v odvolacím řízení podle § 115 odst. 2 daňového řádu, právní zástupce žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci sp. zn. 15 Af 47/2019, ve kterém tento soud uvedl, že mu nepřísluší předjímat, k čemu by byly kladeny otázky svědkovi, přičemž v nyní projednávané věci jde o stejnou situaci. Měl za to, že pokud se nevyjádřil v odvolacím řízení nejdříve žalovaný, nemůže to být uváděno v žalobě, a i kdyby něco žalobce uváděl, muselo by to být soudem jako návrh zamítnuto. Vzhledem k tomu, že byl žalobce zkrácen na svém procesním právu na vyjádření, mělo by být žalobou napadené rozhodnutí zrušeno.
8. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na písemné vyjádření k žalobě a uvedl, že i případně zjištěné nesprávné doručování nemělo vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Právo na soudní ochranu žalobce bylo zachováno, neboť je věc projednávána. Ve výzvě podle § 115 odst. 2 daňového řádu nebylo pro žalobce uvedeno nic nového. Žalobci byla touto výzvou pouze vyjasněna jeho situace s tím, že bylo konstatováno, že žalobci je kladeno k tíži pouze to, že se účastnil daňového podvodu.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Soud po zvážení skutkových a právních okolností případu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Předmětem sporu je hodnocení plných mocí udělených zástupcům JUDr. Ing. Nedvědovi (plná moc ze dne 25. 6. 2018) a paní D. M. (plná moc ze dne 2. 5. 2019) žalobcem.
12. Plnou mocí ze dne 25. 6. 2018 zplnomocnil žalobce JUDr. Ing. Vladimíra Nedvěda, advokáta, „*k zastupování před Finančním úřadem pro Ústecký kraj, územní pracoviště v Děčíně a Odvolacím finančním ředitelstvím v Brně ve věcech odvolání proti Dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Ústecký kraj, všechny ze dne 11. 6. 2018 č.j. 1630855/18/2503-50522-506832 a za 2. čtvrtletí roku 2014, č.j. 1630924/18/2503-50522-506832 za 3. čtvrtletí roku 2014, č.j. 1631021/18/2503-50522-506832 za 4. čtvrtletí roku 2014, č.j. 1631090/18/2503-50522-506832 za 1. čtvrtletí roku 2015, č.j. 1631256/18/2503-50522-506832 za 2. čtvrtletí roku 2015, č.j. 1631380/18/2503-50522-506832 za 3. čtvrtletí roku 2015, č.j. 1631450/18/2503-50522-506832 za 4. čtvrtletí roku 2015, č.j. 1631511/18/2503-50522-506832 za 1. čtvrtletí roku 2016, č.j. 1632846/18/2503-50522-506832 za 2. čtvrtletí roku 2016, a vykonával všechny úkony, které mi v těchto věcech přísluší a to zejména sepsal odvolání, podal odvolání, doplňoval odvolání, jednal s úředními osobami, nablížel do spisu a přijímal písemnosti.*“
13. Plná moc pro D. D. M. ze dne 2. 5. 2019 zní: „*Tímto uděluji generální plnou moc výše jmenované ke všem úkonům a postupům pro FÚ Ústí nad Labem, ÚP v Děčíně včetně doručování písemností prostřednictvím datové schránky zmocněnce ... bigiwd9. Tato plná moc zároveň nahrazuje všechny udělené plné moci zmocněnci D. D. M.*“
14. Odvolání proti shora uvedeným dodatečným platebním výměrům byla podána dne 4. 7. 2018 s doplněním důvodů odvolání ze dne 30. 7. 2018 zmocněncem JUDr. Ing. Nedvědem. Plná moc pro D. D. M. byla doručena Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Děčíně, dne 6. 5. 2019. Seznámení žalobce se zjištěnými skutečnostmi a důkazy v odvolacím řízení podle § 115 odst. 2 daňového řádu ze dne 12. 5. 2020 bylo dne 13. 5. 2020 doručeno zmocněnci paní D. D. M. Žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 12. 6. 2020 zmocněnci paní D. D. M.
15. Podle § 27 odst. 1 daňového řádu osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat.
16. Podle § 27 odst. 2 daňového řádu je plná moc vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.
17. Podle § 27 odst. 3 daňového řádu je plná moc účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožadání, jakož i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna.
18. Podle § 28 odst. 1 daňového řádu je zmocnitel povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje.
19. Podle § 28 odst. 4 daňového řádu zvolí-li si zmocnitel nového zmocněnce, platí, že okamžikem uplatnění nové plné moci u správce daně vypověděl plnou moc dosavadnímu zmocněnci v rozsahu, ve kterém byla udělena plná moc novému zmocněnci.
20. Podle § 41 odst. 1 daňového řádu má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
21. V souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č.j. 8 Azs 16/2007–158, soud konstatuje, že je nutno zkoumat, jakým úmyslem byli

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci. Na úmysl smluvních stran je možné usuzovat z okolností o tomto úmyslu vypovídajících, přičemž jednou z nich je v případě dohody o plné moci vlastní text plné moci jako listiny, která uzavření této dohody navenek osvědčuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č.j. 1 Afs 362/2016–36; ze dne 17. 2. 2021, č.j. 6 Afs 212/2020–28; ze dne 16. 6. 2022, č.j. 4 Afs 403/2021–43, www.nssoud.cz).

22. Jak vyplývá z § 27 odst. 3 daňového řádu zmocnění je účinné i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna. Účinnost plné moci vůči nadřízenému správci daně v odvolacím řízení lze vyloučit jen tehdy, jestliže daňový subjekt udělil plnou moc k zastupování pouze před konkrétním správcem daně prvního stupně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 8 Afs 76/2013–37).
23. Soud konstatuje, že hodnotil jak jednání žalobce prostřednictvím jeho zmocněnců, tak obsah plných mocí a dospěl k závěru, že rozsah zmocnění byl vymezen dostatečně určitě tak, že nevyžadoval výzvu žalovaného k úpravě plné moci či odstranění vad postupem podle § 28 odst. 2 daňového řádu. Soud uvádí, že plná moc udělená paní D. M. byla vymezena jako generální (tedy obecná, ke všem úkonům), což v sobě implikuje zmocnění neomezené na konkrétní řízení či úkon vůči správci daně. Nicméně tato plná moc byla výslovně vztažena k úkonům a postupům před Finančním úřadem Ústeckého kraje za situace, kdy již probíhalo odvolací řízení před žalovaným. Ze znění plné moci pro D. D. M. je zřejmá vůle nahradit předchozí plné moci pro tuto osobu, avšak nevyplývá z ní záměr nahradit JUDr. Ing. Nedvěda jako zástupce žalobce.
24. Soud konstatuje, že podobně jako v případě řešeném rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2016, č.j. 15 Af 75/2015–57, udělil žalobce plnou moc výslovně omezenou na zastupování před prvostupňovým správcem daně, kterého výslovně označil, a tato plná moc proto není účinná vůči nadřízenému správci daně v (již probíhajícím) odvolacím řízení (kasační stížnosti byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, č.j. 6 Afs 8/2017–48).
25. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný nedoručoval „Seznámení žalobce se zjištěnými skutečnostmi a důkazy v odvolacím řízení podle § 115 odst. 2 daňového řádu“ (dále jen „Seznámení“) zástupci žalobce, ale neoprávněné osobě a tím zatížil své rozhodnutí vadou, neboť nepostupoval podle ustanovení § 41 odst. 1 daňového řádu. Soud je však podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. oprávněn přistoupit ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí jen v případě, že podstatné porušení ustanovení o řízení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
26. Soud je tedy povinen zvažovat, jaké dopady mohlo mít uvedené pochybení na výsledek věci samé. Soud k tomu poukazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, ze které vyplývá, že procesní pochybení při doručování nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, pokud se s jeho obsahem adresát prokazatelně seznámí. Jinak řečeno, takové rozhodnutí je tzv. materiálně doručeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 Afs 148/2008–73, či ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010–95).
27. Předně soud uvádí, že žalobce netvrdí, že by se o vadně doručovaných listinách nedozvěděl ani nezpochybňuje, že by paní D. D. M., které bylo doručováno, nebyla jeho zástupkyní. Plná moc k podání této žaloby byla právnímu zástupci JUDr. Ing. Nedvědovi udělena již dne 24. 6. 2020 a samotná žaloba byla zdejšímu soudu podána (včas) až dne 12. 8. 2020, tedy na samém konci zákonné dvouměsíční lhůty zakotvené v § 72 odst. 1 s. ř. s. Právní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zástupce žalobce v této věci tedy měl dostatečný čas reagovat na žalobou napadené rozhodnutí, byť nesprávně doručované, resp. ze žalobních tvrzení nevyplývá opak.

28. Jiná situace je v případě vadného doručení Seznámení, které obsahovalo výzvu k vyjádření ve lhůtě 15 dnů, které ovšem bylo nesprávně doručeno zmocněnci paní D. M.
29. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu, provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru, než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.
30. Soud konstatuje, že žádné důkazy v odvolacím řízení opatřovány nebyly, nebylo tedy prováděno žádné dokazování, a proto v úvahu přichází pouze aplikace § 115 odst. 2 věta druhá daňového řádu.
31. Soud zde vzal v úvahu dvě zásadní okolnosti. V daném případě správce daně dospěl k závěru, že se jedná o podvod na DPH a navíc uvedl, že nebyly splněny podmínky § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“). Změna právního názoru v odvolacím řízení pak spočívala v tom, že podmínky podle § 72 a § 73 ZDPH byly splněny, neboť ty jsou samotnou podmínkou pro úvahy o daňovém podvodu. Žalovaný po rekapitulaci zjištění ze spisu dále uvedl, že o podvodu na DPH není pochyb tak, jak ho zjistil a definoval správce daně.
32. V daném případě tak byl žalobce seznámen se všemi důkazy, okolnostmi i závěry, pro které bylo jeho jednání považováno za účast na daňovém podvodu, již v řízení před správcem daně a na tom se nic nezměnilo ani v odvolacím řízení. Názor správce daně byl pouze redukován tak, že byly splněny podmínky § 72 a § 73 ZDPH. Žalobce tedy již ve svém odvolání mohl uplatnit veškerá tvrzení a důkazní návrhy, což učinil. Soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020, č.j. 10 Afs 173/2017-58, ve kterém tento soud konstatoval, že účelem § 115 odst. 2 daňového řádu je zabránit vydávání překvapivých rozhodnutí. Vzhledem k uvedenému nelze dle soudu považovat žalobou napadené rozhodnutí pro žalobce za překvapivé.
33. Druhou okolností, kterou vzal soud v úvahu, bylo to, že žalobce v žalobě nespecifikoval, jaká nová tvrzení nebo důkazy by po Seznámení žalovanému předložil, ostatně neučinil tak ani na základě výzvy soudu při jednání. Pokud by přitom žalobce nějaká nová tvrzení či důkazy měl, mohl je uplatnit kdykoliv v odvolacím řízení, bez ohledu na to, že mu Seznámení nebylo řádně doručeno, nadto to v širší odpovídající až následně redukováným závěrům správce daně.
34. Tak jako v případě řešeném v rozsudku č.j. 10 Afs 173/2017-58 má tedy i v nyní projednávané věci soud zato, že vydání Seznámení podle § 115 odst. 2 daňového řádu nebylo nutné, neboť se nejednalo o změnu právního názoru, a bylo možno vydat přímo žalobou napadené rozhodnutí. Nicméně pokud žalovaný Seznámení vydal, byl povinen ho i řádně doručit. Na druhou stranu toto pochybení nezkrátilo žalobce na jeho právech tak, že by to vedlo k nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť mohl žalovanému překládat svá tvrzení a přinášet důkazy.
35. Po zhodnocení těchto skutečností soud konstatuje, že zjištěná procesní pochybení nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

36. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti po přezkoumání předmětné věci v rozsahu žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. března 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.